

4) Til *arbejdsministeren* af:

Voigt (FP):

»Hvad er årsagen til, at DSB ved henvendelse til arbejdsformidlingen ikke har kunnet få den fornødne arbejdskraft til snerydning i snestormsvinteren 1979?«

(Spm. nr. 646).

Skriftlig begrundelse.

Under trafikudvalgets møde med ledelsen af DSB den 1. marts 1979 blev det oplyst, at henvendelserne til arbejdsformidlingen om arbejdskraft til snerydning gav et negativt resultat. Dette forekommer fantastisk i en tid med over 200.000 arbejdsløse, der alle siger, de sukker efter at komme i arbejde.

Voigt (FP):

Debatten om, hvorvidt såvel private arbejdsgivere som det offentlige har kunnet få den fornødne arbejdskraft, har nu kørt igennem en længere årrække, f. eks. kan jeg henvise til året 1977, hvor man jo ikke kunne få B-malere på Lindø, hvor man ikke kunne få arbejdere til vejbygning i Sønderjylland, hvor rarbarerne rådnede på markerne osv., osv. Arbejdsministeren, arbejdsdirektoratet og i og for sig også arbejdsformidlingen har gentagne gange bedt om dokumentation for arbejdsgivernes påstand om, at der ikke var den fornødne arbejdskraft at få.

Den 7. februar 1979, altså for en måned siden, stillede hr. Arentoft et spørgsmål vedrørende snerydning, som jo sådan set er en parallel til det spørgsmål, jeg her har stillet i dag, og da sagde arbejdsministeren ifølge Folketingstidende 1978-79, sp. 5998, at der jo ikke var kommet nogen dokumentation fra hr. Arentoft for, at der ikke kunne skaffes det fornødne antal mennesker til snerydning.

Den 1. marts 1979 havde trafikudvalget et møde med ledelsen i DSB, hvorunder hr. Arentoft spurgte ledelsen af DSB, hvorfor man ikke havde rekvireret nogle af de arbejdsløse fra arbejdsformidlingen til at grave de mange lokomotiver fri, som man sagde sad fast, især i et område, der ligger syd for hovedvej 1, og svaret lød ganske enkelt, at resultatet af henvendelserne til arbejdsformidlingen havde været særdeles negativt. Man kunne ikke få nogen folk.

Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind på det næste spørgsmål, som min kære kollega hr. Poulsgaard har stillet, men dér har vi jo en klar udtalelse fra en kontorchef i arbejdsministeriet om, at det også på det offentliges område kniber med at få folk, selv om der er mange ledige. Så vidt jeg husker, er det arbejdsministeren, der har sagt, at danskerne er et arbejdsomt folk, så jeg vil gerne høre, hvad arbejdsministeren mener er årsagen til, at de arbejdsløse ikke har fundet det formålstjenligt at lave et så samfundsnyttigt arbejde som at rydde sne.

Arentoft (FP):

Som hr. Voigt sagde, stillede jeg den 20. februar 1979 et spørgsmål om arbejdsformidlingen og snerydning, og jeg vil gerne lige citere en del af arbejdsministerens svar. Arbejdsministeren sagde dengang (Folketingstidende 1978-79, sp. 5998):

»Arbejdsformidlingens rolle i en situation med stærkt snefald er alene den at forsøge at besætte ordrer på arbejdskraft, som indgår fra kommuner eller grundejere, der har snerydningspligt.

For at få belyst, om der faktisk har været vanskeligheder med at fremskaffe arbejdskraft til snerydning, er de større arbejdsformidlingskontorer blevet spurgt. Det oplyses samstemmende fra både København, Århus, Ålborg og Odense, at der ikke har været nogen form for problemer med at skaffe arbejdskraft frem, i det omfang der er indgået ordre på arbejdskraft til snerydning fra kommuner eller grundejere.«

Nu bliver der nævnt begrebet kommuner og grundejere, men det må vel også gælde DSB, når de anmoder om arbejdskraft, og derfor vil jeg gerne have lov at uddybe spørgsmålet ved at spørge, hvorfor DSB ikke kunne få arbejdskraft til snerydning, som det blev oplyst på mødet med DSB her den 1. marts 1979. Jeg har ikke hørt ministerens svar endnu, men jeg vil lige stille det tillægs-spørgsmål: hvis ministerens svar er negativt, vil ministeren så prøve at undersøge sagen?

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg skal sige til hr. Arentoft, at jeg ikke alene vil undersøge, jeg har undersøgt sagen; det må trods alt være at foretrække. Jeg står ved det, jeg sagde, da hr. Arentoft spurgte,